

عنوان مقاله:

شقاوت و شکنجه در اساطیر و حماسه های ایرانی (با تکیه بر شاهنامه فردوسی)

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 14، شماره 50 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

صادق جقتایی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ولایت

خلاصه مقاله:

شکنجه از قدیمی ترین پدیده های زندگی اجتماعی و سیاسی بشر است. تاریخ ملل مملو از اعمال شنیع و ننگین انسان ها است که غالباً به مرگ دردناک هم‌نوع می انجامیده؛ شقاوت ها بی همچون مثله کردن، سوزانیدن، پوست بازکردن، شکنجه نه مرگ، و جز آنها. شگفت آور است دانستن اینکه دین ورزان نیز گاه در همسویی با ارباب قدرت، مهر تایید بر چنین رفتارهایی می نهاده اند. نویسنده این جستار بر آن است تا با روشی توصیفی تحلیلی ضمن اشاره ای گذرا به چند و چون شکنجه در ایران باستان، آن را در برخی آثار حماسی فارسی به ویژه شاهنامه بررسی کند. یافته ها نشان می دهد که به گواهی شاهنامه، در ایران پیش از اسلام، انواع شکنجه به انگیزه های مختلف اعمال می شده و فردوسی با تمام دل بستگی به فرهنگ ایران، از بیان این نقاط تاریک تاریخ ایران فروگذار نکرده است. دیگر آنکه سخت ترین شکنجه ها در پی اتحاد قدرت مندان و دین ورزان، برای سرکوب مخالفان و دست یابی به مشروعیت و قدرت بیشتر، اعمال می شده است.

کلمات کلیدی:

شقاوت، شکنجه، ایران باستان، شاهنامه، دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856495>

